

Ang Ulap na Bundok paglubog ng araw.

Ang Ulap.

Lucas 21:25-27.

25 "At magkakaroon ng mga tanda sa araw at buwan at mga bituin; at sa lupa'y magkakaroon ng kasalatan sa mga bansa, na matitilian dahil sa ugong ng dagat at mga daluyong;

26 Magsisipanglupaypay ang mga tao dahil sa takot, at dahil sa paghihintay ng mga bagay na darating sa ibabaw ng sanglibutan: sapagka't mangangatal ang mga kapangyarihan sa mga langit.

27 At kung magkagayo'y makikita nila ang Anak ng tao na paritong nasa isang alapaap na may kapangyarihan at dakilang kaluwalhatian."

Ang mga talatang ito ng banal na kasulatan ay nabasa nang daan-daang taon. Laging sa pag-iisip ng mga tao, ang hitsura ng mga ulap at ang hitsura ni Jesu-Kristo ay konektado. Kahit na ang mga natutuhang teologo na naniniwala sa pagbabalik ng Panginoon sa lupa, upang kunin ang kanyang nobya, ay nabuo ang koneksyon na ito sa kanilang mga isipan. Ngunit ang parehong mga teologo na ito ay maaaring makaligtaan ang kanyang ikalawang pagdating dahil, kahit na binigyan ng "mga mata upang makita at mga tainga upang marinig" sila ay tumanggi na gamitin ang mga ito upang matukoy ang mga bagay na ipinangako ng Diyos sa kanyang salita, ay mauuna sa ikalawang pagparito ni Kristo.

Mateo 24, simula sa ika-23 taludtod ding saksi sa mga araw bago ang pagdating ni Cristo:

23 Kung magkagayon, kung may magsabi sa inyong sinomang tao, Narito ang Cristo, o, Nariyan; huwag ninyong paniwalaan.

24 Sapagka't may magsisilitaw na mga bulaang Cristo, at mga bulaang propeta, at mangagpapakita ng mga dakilang tanda at mga kababalaghan; ano pa't ililigaw, kung maaari, pati ng mga hirang.

(Pansinin na si Jesus ay hindi sinasabi "ng huwad na Jesus" pero mga maling "pinahiran", ang mga may isang tunay Pagpapahid, ngunit nagsasalita na kung saan ay hindi totoo, hindi totoo bibig piraso.)

Ay babala si Jesus ng panlilinlang sa ikalawang pagdating, ngunit ipinangako niya na ang mga

inihalal ay hindi nalinlang, ang mga pangalan ay nakasulat sa aklat na ang tupa ng mga buhay mula sa bago ang pundasyon ng mundo, Sila ay itinalaga upang maging katulad ng larawan ni Jesu-Kristo. *"At yaong mga itinalaga niya, ay kaniyang tinawag naman: at ang mga tinawag ay inaring-ganap naman niya: at ang mga inaring-ganap ay niluwalhati din naman niya."* Sinabi ni Jesus bagaman may babangon ang mga iyon kung sino ang sasabihin ng mga tao tungkol sa kanila "Narito ang isang pinahiran! Narito ang isa na may salita!" Sa Mateo 24:25 ay patuloy siya!:

25 Narito, ipinagpauna ko nang sinabi sa inyo.

26 Kaya nga kung sa inyo'y kanilang sasabihin, Narito, siya'y nasa ilang; (ang ilang mga lugar ng paghihiwalay) huwag kayong magsilabas: Narito, siya'y nasa mga silid; huwag ninyong paniwalaan.;

Sa mga denominasyon ngayon ay may mga mas gustong maniwala sa isang denominasyong ipinanganak na kredo, dogma, o doktrina kaysa sa salita. Tinutupad nila ang kasulatang ito, sapagkat sinasabi nila, "Narito ang salita, narito ang pagpapahid. Kaming mga miyembro ng council, ang mga pinuno ay nagpulong nang pribado, hinahanap ang Panginoon. Ngayon ay lumalabas kami at sasabihin sa iyo na ito ang salita." Naghahangad sila ng pribadong paghahayag at pinipilit ito sa kanilang mga tagasunod. Tandaan na siya ang salita. *"Nang pasimula siya ang Verbo, at ang Verbo ay sumasa Dios, at ang Verbo ay Dios... At nagkatawang-tao ang Verbo, at tumahan sa gitna natin..."* Juan 1:1,14.

Kung walang paghahayag, binibigyang-kahulugan nila ang banal na kasulatan, tulad ng Mateo 24:27,

27 Sapagka't gaya ng kidlat na kumikidlat sa silanganan, at nakikita hanggang sa kalunuran; gayon din naman ang pagparito ng Anak ng tao.

Mula sa banal na kasulatang ito, inaasahan nilang si Jesu-Kristo ay tatawid sa kalangitan, sumisigaw ng kanyang pagbabalik upang kunin ang kanyang nobya. Ang mga nagtuturo sa gayon ay nakakalimutan ang kasulatan kung saan malinaw niyang sinabi na ang kanyang pagbabalik ay magiging *"gaya ng isang magnanakaw sa gabi."*

Tumingin sa kabihasan; Naglakbay ito mula sa silangan sa kanluran. Tumingin sa Kristiyanismo, ito naglakbay mula sa silangan sa kanluran. Tumingin sa ilalim ng araw; ito ay tumataas sa silangan at nagtatakda sa kanluran. Sa kabanata 10, nakasaad na sinimulan ng Diyos ang mensahe ng bawat mensahero sa bawat kapanahunan ng simbahan sa silangan at ang huling mensahero ay nagpakita sa kanluran, dinadala ang mga hiwaga ng Diyos sa isang katuparan, gaya ng inihula sa Apocalipsis 10:7.

Samakatuwid kung ang mga supernatural na kababalaghan ay magpapakita sa mga taong nabubuhay sa mga huling araw bago ang pagdating ng Panginoon, ang mga kababalaghang ito ay magaganap sa kanluran. Para sa *"bilang kidlat cometh out sa silangan,... unto sa kanluran,"* gayundin si Jesu-Kristo ay nagpahayag ng kanyang sarili mula sa silangan hanggang sa kanluran sa pamamagitan ng pitong mensaherong ito. Habang dinadala ng bawat isa ang kanilang mensahe ay nagpatuloy ang paghahayag, na lumalawak sa bawat isa: si Luther na

nagdala ng pagbibigay-katwiran; Wesley, pagpapakabanal, ang mga pentecostal, ang pagbagsak ng Banal na Espiritu sa simula ng panahong ito ng Laodicean; at ngayon sa katuparan kasama ang mensaheng ito sa kasintahang babae kung saan ang mga misteryong ito ay sinabi ng sugong ito at ang mga tatak ay nabuksan pa nga.

Mateo 24:28,

28 Saan man naroon ang bangkay, ay doon mangagkakatipon ang mga uwak.

Kaya't titipunin ng kanyang mga anghel ang mga agila, ang mga nabubuhay sa panahong ito, ang kapanahunan ng mga agila. Ang mga agila ay kumakain ng sariwang karne, hindi para sa "suka" na pupunuin ang lahat ng denominasyonal na "mga mesa" (Isaias 28:8), kundi para sa sariwang karne ng salita. Doon magtitipon ang mga agila. Habang lumalabas ang salitang ito, nagtitipon din ang mga taong naniniwala dito, gaya ng pagtawag sa kanila ng Diyos.

Mateo 24: 29-30,

29 Datapuwa't karakarakang pagkatapos ng kapighatian sa mga araw na yaon ay magdidilim ang araw, at ang buwan ay hindi magbibigay ng kaniyang liwanag, at mangalalaglag ang mga bituin mula sa langit, at magsisipangatal ang mga kapangyarihan sa mga langit:

30 At kung magkagayo'y lilitaw ang tanda ng Anak ng tao sa langit: at kung magkagayo'y magsisitaghoy ang lahat ng mga angkan sa lupa, at mangakikita nila ang Anak ng tao na napaparitong sumasa mga alapaap ng langit na may kapangyarihan at dakilang kaluwalhatian.

Ang isa pang pagtukoy sa pagdating ng Anak ng Tao, ay nasa Daniel 7:13,

13 Ako'y nakakita sa pangitain sa gabi, at, narito, lumabas na kasama ng mga alapaap sa langit ang isang gaya ng anak ng tao,....

Si Daniel sa lumang tipan ay nagpapatotoo pa nga sa pagdating ng anak ng tao bilang konektado sa mga ulap. Gayundin naman si Jesus, sa tuwing nagsasalita siya tungkol sa kanyang ikalawang pagdating, ay nagsasalita tungkol sa mga ulap.

Sa Arizona, kaya ipinapahayag ng kamara ng komersiyo, walumpu't limang porsyento ng oras, walang mga ulap sa kalangitan. Ngunit noong Pebrero 28, 1963, lumitaw ang isang pambihirang ulap sa kalangitan ng Arizona na itinampok sa isang artikulo, na may larawan, na isinulat ni Dr James McDonald, propesor ng atmospheric physics sa unibersidad ng Arizona sa magasing 'Science', Abril 19, 1963. Hiniling sa mga tao na magpadala ng anumang magagamit na mga larawan o iba pang impormasyon na maaaring magbigay liwanag sa pinagmulan ng ulap na ito.

Bakit ang interes sa isang ulap? Dahil lang sa napakalaking sukat at taas nito, na kinakalkula ng trigonometrya mula sa walumpung kakaibang litrato, bilang dalawampu't anim na milya sa altitude, limampung milya ang haba at tatlungpum milya ang lapad. Ang mga paningin ay

nagmula sa dalawang daan at walumpung milya sa isang direksyon at marami sa iba pang mga direksyon mula sa mahigit isang daang milya ang layo. Ang napakagandang panoorin ng ulap na ito ay nanatiling iluminado ng sikat ng araw dalawampu't walong minuto pagkatapos ng paglubog ng araw. Mas mataas kaysa sa atmospera, sa itaas ng kisame ng paglipad ng mga eroplano, sa kabila ng lugar kung saan maaaring mabuo at mag-condense ang kahalumigmigan, at imposibleng nagmula sa isang rocket sa pamamagitan ng napakaraming kahalumigmigan na dapat nitong taglayin, ang malaking ulap ay nananatiling isang pang- agham na palaisipan.

Nakita ng mga editor ng 'Life' magazine ang artikulong ito sa Science, at noong Mayo 17, 1963, naglathala ng larawan ng ulap na may ganitong mga salitang, "Isang ulap na napakataas, at napakalaki para maging totoo, ngunit narito ang isang larawan nito!" Nalaman ko ang tungkol sa ulap sa unang pagkakataon mula sa isyung ito ng 'Life'. Sa aking pagbabalik-tanaw, napagtanto ko na ang artikulo ay kawili-wili, ngunit wala akong inilakip na espesyal na kahalagahan dito. Isang buong ebanghelyo ministro, na puspos ng Espiritu Santo, naniwala akong miyembro ako ng nobya ni Cristo, ngunit hindi pa ako sapat na espirituwal noon para matanto na sinabi ni Jesucristo na ang kanyang pagbabalik ay sasamahan ng mga ulap. Napakalaking pagpapakumbaba, sa pagbabalik-tanaw, na mapagtanto na hindi ko inilakip ang supernatural na kahalagahan sa na hindi maipaliwanag nang natural ng agham. Noon lamang 1964 na narinig ko ang katotohanan ng mga natatanging kaganapan na naganap nang lumitaw ang ulap na ito sa Arizona.

Noong Disyembre 22, 1962, isang buong dalawang buwan bago lumitaw ang ulap, si Kapatid na Branham ay nakatanggap ng isang pangitain habang nakaupo sa kanyang opisina sa Jeffersonville, Indiana, isa sa libu-libong mga pangitain na natanggap niya sa kanyang buhay. Noong Disyembre 31, 1962, isinalaysay niya ang pangitaing ito sa kanyang kongregasyon sa Branham Tabernacle, sa Jeffersonville. Ang kanyang mga salita ay narinig ng humigit-kumulang anim na raang tao na naroroon nang gabing iyon at naitala sa tape habang dinadala niya ang kanyang sermon na pinamagatang "*Mga ginoo, ito na ba ang oras?*"

Ikinuwento niya kung paanong sa pangitain siya ay nasa gilid ng isang bundok, nag-aalis ng isang cocklebur mula sa isang paa ng pantalon, nang bigla siyang nabigla ng isang malakas na pagsabog, pagkatapos ay binisita ng pitong anghel. Inamin niya sa kongregasyon na hindi niya alam ang kahulugan ng pangitaing ito. Ang pangitain ay labis na nabagabag sa kanya, at sa sumunod na mga linggo ay binanggit niya sa iba na marahil ang layunin ng Diyos sa kanyang buhay ay natupad at siya ay papatayin sa isang pagsabog. Iniisip niya kung dadalhin ba ng mga anghel na ito ang kanyang katawan palayo tulad ng ginawa kay Moises.

Di-nagtagal pagkatapos ng karanasang ito ng pangitain, lumipat siya kasama ang kanyang pamilya sa Tucson, Arizona at nanirahan doon. Siya ay nangaral ng ilang mga sermon at nagsimulang umangkop sa buhay sa disyerto na komunidad na ito, ngunit ang pangitain ay sumasagi pa rin sa kanya. Malapit na bang matapos ang kanyang oras? Kailan kaya ito?

Totoo sa kanyang likas na katangian bilang isang tao sa labas at mangangaso, natagpuan niya ang kanyang sarili na tinatangkilik ang isang paboritong isport sa lugar, ang pangangaso ng ligaw na baboy sa disyerto na kilala bilang Javelina. Sa ganoong paglalakbay sa pangangaso,

natupad ang nakakagambalang pangitain.

Ang petsa ay Marso 7, 1963. Umaga noon at umalis si Kapatid Branham mula sa kampo upang tulungan ang kanyang mga kapatid at kapwa mangangaso, sina Kapatid Fred Sothmann at Eugene Norman, na mahanap ang mailap na Javelina. Gaya ng dati ay matagumpay na siya sa pangangaso para sa kanyang hayop. Umakyat siya sa isang tagaytay, na itinuro ang iba sa landas na dapat nilang tahakin upang makasalubong ang isang kawan ng mga baboy na nakita niya dati at pipilitin niya silang ibaba sa kanila.

Saglit na nagpapahinga sa ibabaw ng tagaytay, napansin niyang may cocklebur sa kanyang binti ng pantalon. Di-nagtagal pagkatapos niyang maabot ito upang alisin ito, yumanig ang isang putok sa bundok at habang ang lupa ay nanginginig sa ilalim niya, tumalon siya sa ere, hindi alam kung ano ang nangyari o kung ano ang susunod na aasahan. Doon sa langit sa itaas niya, lumitaw ang pitong maliliit na tuldok, tulad ng mga eroplano. Wala pang isang kindat mamaya ang mga tuldok na ito ay nagkatawang-tao sa kanyang harapan - isang piramide ng mga anghel na may makapangyarihang anghel sa itaas at tatlong mas maliliit na anghel sa bawat panig. Tulad ng sinabi ni Pablo na siya ay dinala sa ikatlong langit, kaya sinabi ni Kapatid na Branham na siya ay "inagaw" sa gitna ng konstelasyon ng anghel na ito. Sa panahong ito ay binigyan siya ng atas: "Bumalik sa silangan mula sa iyong pinanggalingan at sa pamamagitan ng paghahayag at pangitain, Bubuksan ng Diyos ang pitong tatak na natatakan sa misteryo mula nang isulat ito ni Juan sa aklat ng Pahayag!"

Ang mga kapatid na kasama niya ay alam ang tungkol sa pangitain at naranasan nila ang pagyanig ng bundok, ngunit, sa aking pagkakaalam, ay hindi alam ang presensya ng mga anghel. Inutusan sila ni Kapatid na Branham noong panahong iyon na huwag sabihin sa sinuman ang kanilang nakita at narinig. Umalis sa Tuscon noong Marso 13, 1963, bumalik siya sa Jeffersonville. Mula ika-17 ng Marso hanggang ika-24, sinimulan niya ang pinakanamumukod-tanging at nakakapagpapaliwanag na serye ng mga sermon na nakilala sa simbahan.

Nangangaral ng isang selyo bawat gabi, siya, sa pamamagitan ng direktang paghahayag at inspirasyon ng Banal na Espiritu araw-araw, ay ipinangaral ang mga misteryo ng Diyos na ipinangako ng Diyos kay Daniel na hindi ihahayag hanggang sa panahon ng wakas. Ito ang panahong iyon na binanggit sa mga banal na kasulatan, ang huling panahon, at ang Diyos ay nagsalita sa pamamagitan ng kanyang propeta gaya ng lagi niyang ginagawa, ngunit sa pagkakataong ito ang salita ay dumating sa paraan ng paghahayag na hindi pa kailanman nasabi sa tao. Ipinakita sa nobya na marami na sa mga bagay na hinahanap nila ang nakaraan na. Oras na para sa nobya na "ihanda ang sarili."

Kung susuriin mo ang larawan ng agham-nakalilito na ulap, makikita mo ang mukha ng Panginoong Hesukristo sa loob nito, na nakatingin at nakaharap sa silangan, na may buhok na parang lana, gaya ng nakita sa kanya ni Juan na Tagapaghayag. Siya ay nagpakita hindi bilang isang binata tulad ng siya noong siya ay nakabitin sa krus noong tatlumpu't tatlo, ngunit bilang siya na siyang hukom ng mundo. Maaaring mahirap para sa ilang tao na tumanggap, ngunit hindi ba sinasabi sa mga banal na kasulatan sa maraming lugar na kapag ang anak ng tao ay nahayag, kapag siya ay nagpakita, magkakaroon ng mga ulap?

Mula nang ipamahagi ang mga larawan ng ulap, maraming tao ang nagsulat ng mga artikulo tungkol dito. Si Propesor McDonald ay sumulat ng isa pang artikulo sa Weatherwise magazine, kung saan ipinakita niya ang teorya na ang ulap ay maaaring sanhi ng pagsabog ng isang rocket ng armadong pwersa sa Pacific noong araw na iyon. Gayunpaman, nangyari na ang mga sukat ng hangin sa araw na iyon ay perpekto sa lahat ng mga madiskarteng lokasyon at ang masusing pagsusuri sa impormasyong ito ay nagsiwalat na walang hangin ng ganoong bilis upang dalhin ang mga labi at kahalumigmigan mula sa rocket na iyon hanggang sa punto ng pagsabog, halos limang daang milya palabas sa dagat, papunta sa isang posisyon sa ibabaw mismo ng Flagstaff, Arizona.

Ang katotohanan ay nananatili na hindi sila noon, o mula noon, nakakahanap ng siyentipikong paliwanag para sa ulap. Ang mga naniniwala sa mensahe ni Kapatid Branham, gayunpaman, ay nagnanais na makakuha ng maraming impormasyon hangga't maaari tungkol sa ulap, ay nagsimulang sumulat sa propesor na ito, na humihingi ng impormasyon. Sa wakas ay nainis siya, hinihingi niyang malaman ang dahilan ng espirituwal na kahalagahan na ikinakabit sa ulap.

Tinanong niya ang tanong ng isa sa mga mananampalataya na pumasok sa kanyang opisina isang araw. Nirefer siya sa akin ng lalaki; kaya nakatanggap ako ng tawag sa telepono sa ilang sandali mula sa propesor na ito. Tinanong niya ang interes ko sa ulap. Sumagot ako na naniniwala ako na ito ay bilang katuparan ng banal na kasulatan, at na ang aking pagiging ministro na naghihintay sa pagdating ng Panginoon, nadama ko na dahil walang siyentipikong paliwanag, kailangan itong maging isang supernatural na pangyayari. Ang pang-agham na imposibilidad ay maliwanag, na nangangailangan ng toneladang tubig na ikalat sa itaas ng atmospera. (hindi ba kataka-taka na noong panahon ni Noe, sinubukan ng mga siyentipiko na patunayan na walang tubig sa langit at ngayon ay sinusubukan nilang patunayan na may tubig?)

"Sino si William Branham?" hinihingi niya sa akin. (Isang tao, tila binanggit ang pangalan ni Kapatid na Branham na may kaugnayan sa ulap.)

Nag-ingat ako na iwasang sabihin sa kanya ang lahat ng nalalaman ko, dahil sa mga tagubilin ni Kapatid na Branham sa mga kapatid, na huwag sabihin ang tungkol sa ulap dahil hindi ito tatanggapin. Ngunit habang pinipilit niya ako, sinabi ko sa kanya na si Kapatid Branham ay isang tao ng Diyos na pinaniniwalaan naming isang propeta.

"Ano ang tungkol sa pangitain na ito na mayroon siya?" tanong niya.

Sinabi ko sa kanya ang pangitain at isinalaysay ang aming paliwanag tungkol sa ulap.

Sumagot siya rito, *"Alam mo na hindi ko matatanggap ang paliwanag na iyon!"*

"Wala Ginoo," sagot ko. *"Hindi ko inaasahan na gagawin mo, ngunit sinabi mo na walang paliwanag tungkol sa ulap..."*

"Walang ganap na paliwanag," putol niya.

"Ginoo," pagpapatuloy ko, *"Maaaring wala kang isa - ngunit mayroon ako - at naniniwala akong mina!"*

Ang usapin ay hindi natapos sa panayam na ito, dahil ang isang reporter ng pahayagan ay pumasok sa eksena, na naghahanap ng isang kuwento para sa kanyang papel. Kinapanayam niya si Dr. McDonald, pagkatapos ay ang aking sarili, at nagpatuloy sa kanyang paghahanap sa pamamagitan ng pakikipag-usap sa magkapatid na Norman at Sothmann. Nakipagkasunduan siya sa akin na hayaan akong i-edit ang kanyang artikulo bago ang publikasyon. Tila ito ay isang pagkakataon na ang mga tunay na katotohanan ay mailalabas, na pabor kay Kapatid na Branham at nakapagpapasigla sa espirituwal. Halimbawa, sa orihinal na artikulo ay isinulat niya ang "Branham ay nagpagaling ng libu-libo." Hiniling ko sa kanya na baguhin ito para mabasa, "Si Kapatid na Branham ay nanalangin para sa libu-libo at pinagaling sila ng Diyos."

Hindi kapani-paniwalang sapat, ang reporter na ito ay naniniwala na ngayon sa mensaheng ito. Naniniwala siya na ito ay isang pagbisita ng Diyos, na ito ay isang katuparan ng banal na kasulatan sa araw na ito. Paano nito pinatutunayan ang kapangyarihan ng salita. Huwag mong pakialaman ito, kung ayaw mong mahuli nito. Kung narinig mo ito nang sapat at mayroong anumang buhay doon, kahit na maaaring isa ka sa mga matigas ang ulo na mga binhi na tumatagal ng mahabang panahon upang mabuo, ngunit sa huli ay mabubuhay ka kapag ang liwanag ay tumama sa iyo.

Ang artikulo ng reporter ay nai-publish sa kanyang pahayagan, na may sirkulasyon na dalawang daan at limampung libo, ngunit, sa kasamaang-palad, ang artikulo ay sumailalim sa karagdagang pag-edit matapos itong umalis sa kanyang mesa. Bilang resulta, naglalaman ito ng mga kamalian na nakita ni Propesor McDonald na nakakasakit. Nagalit siya, lalo na dahil naramdaman niyang may pananagutan ako sa anumang paraan. Sa isang sumunod na artikulo sa pahayagan, inilabas niya ang kanyang galit sa pagsasabing, *"Dapat iwanan ng Reverend Green ang pamahiin noong ika-14 na siglo kung saan ito nabibilang!"*

Naturally, naramdaman kong obligado akong tawagan siyang muli sa telepono. Tinanong ko siya kung maaaring hindi posible na ang editor, hindi ang reporter, ang nagpalit ng artikulo at na-misquote kaming dalawa.

Hindi siya mapapanatag, gayunpaman, at muling sinisingil na kamangmangan ang paniwalaan ang ginawa natin tungkol sa ulap. Pagkatapos ay binigyan ako ng Diyos ng isang talata ng banal na kasulatan: Sinabi ni Jesus, sa ika-16 na kabanata ng Mateo, sa mga lalaking may kaalaman, *"Kayo'y marurunong magsikilala ng anyo ng langit; (Maaari mong tingnan at sabihin na ito ay pula at ulan bukas) datapuwa't hindi ninyo mangakilala ang mga tanda ng mga panahon."*

Ipinapahayag ko sa mga tao sa panahong ito na ang mga banal na kasulatan ay nangangako na magkakaroon ng ulap na konektado sa pagpapakita ng anak ng tao sa mundong ito. Ngayon dinadala ko sa iyo ang nakagugulat na balita na nagkaroon ng ganoong ulap sa siglong ito - isang ulap na hindi maipaliwanag ng agham. Kung ito ay maipaliwanag sa pamamagitan

ng siyentipikong prinsipyo noon hindi ako makapaniwala sa ginawa ko tungkol dito, ngunit walang paliwanag. Sinabihan ako ng isang tao na pinaniniwalaan ko na isang propeta ng Diyos para sa panahong ito, Kapatid na William Branham, na pitong anghel ang lumapit sa kanya at inihayag ang mga hiwaga ng aklat ng Apocalipsis, dinala siya sa kanilang gitna, at iniwan siya, nabuo ang ulap na ito. Wala akong dahilan para pagdudahan ang paliwanag na ito. Ang ulap ay masyadong malaki, masyadong mataas, at kailangang maglaman ng labis na kahalumigmigan upang maging totoo; ngunit ang katotohanan ay nananatili - ito ay totoo. Ito ay supernatural at ipinadala ito ng Diyos bilang tanda sa Nobya.

www.believersnewsletter.org

info.bnl.ministries@gmail.com